

Cecilia Frisendahl

f. 1922 i Stockholrn

Studier vid Konstfackskolan 1940-41 samt vid Konsthögskolan 1941-46. Utomlands i Paris och Rom 1947 resp 1949. Separatutställningar bl a i Stockholm, Göteborg, Malmö, Norrköping, Linköping, Uppsala, Örebro, Västerås, Karlstad och Kristianstad samt i Spanien och Norge. Deltagit i samlingsutställningar i Sverige, Norge, Danmark, Finland, England, Frankrike, Spanien, Polen, Kuba, Österrike samt i Japan, Kanada och USA.

Erhållit en mängd priser och arbetsstipendier, bl a från Svenska konstnärers förening, Konstnärsnämnden, Grafiska Sällskapet, Stockholms läns landsting, Sveriges författarfond och Föreningen för Grafisk Konst (1990).

Representerad bl a i Nationalmuseum, Moderna museet, Göteborgs konstmuseum, Malmö museum samt Middlesbrough Art Gallery, Cleveland, England.

I 1993 -års portfölj från Föreningen för Grafisk Konst ingår:
Urfågel. Torrnål 1993. Tryckt av Mikael Wahrby, Stockholm.

Cecilia Frisendahl behärskar de flesta av grafikens tekniker. Men mest fascinerad är hon av litografien. Hon har studerat denna teknik ur alla aspekter och använt den som sitt - kanske främsta - uttrycksmedel. Genom att söka upp och se de stora banbrytarnas verk och läsa om deras mödosamma försök har hon fördjupat sin kunskap, och i två böcker: "Stenarna talar" (1986) och "Indiansommar, en bok om litografi" (1991) har hon engagerat och personligt berättat om sina erfarenheter. I den sistnämnda boken presenterar hon också en stark motivering till varför hon arbetar med grafik:

"Drivkraften som sporrar konstnären trots svårigheter vid den grafiska verksamheten, såsom tungt arbete, besvärligt tryckförfarande, otaliga misslyckanden, dyrbart och ofta motspänstigt material, är rikedomerna på utvecklingsmöjligheter- det spännande, fascinerande arbetet och resultatet som ändras och förbättras och som blir mer och mer levande under arbetets gång."

Citatet ger sannolikt förklaringen -lusten att utmana, att ständigt sträva efter att vidga sina möjligheter- till det eljest kanske lite förvånande förhållandet att hon i detta blad gått ifrån sin favoritteknik och i stället valt torrnålsgravuren på kopparplåt. Men motivet är litografiskt- Urfågeln, vars förstenade avtryck man i början av 1860-talet fann i kalkstensbrotten i Solnhofen och som därför fick namnet Archeopteryx Lithographica.

För att knyta an till Sennefelders berömda kalksten har hon valt att komplettera den med diamantnål graverade torrnålsplåten med en andra plåt övervalsad med litostenens bleka gula ton. Genom detta har också - som hon själv uttrycker det - bilden fått mera "kropp" och "det ibland stickigt svarta som finns i torrnålen" har dämpats. Cecilia Frisendahls starka naturkänsla har gett de sedan 150 miljoner år döda djuren nytt liv.

Carll Molin